

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

18.01.2013

"Η θλίψη δεν είναι αρκετή!"

Την Κυριακή 13 Ιανουαρίου 2013 περισυλλέγησαν από παραλίες της νότιας Χίου, οι σοροί τριών ανθρώπων που προσπάθησαν να διασχίσουν τα ευρωπαϊκά θαλάσσια σύνορα. Ένα μήνα μόλις νωρίτερα, το πρωί της 15ης Δεκεμβρίου 2012, μια άλλη βάρκα γεμάτη πρόσφυγες προερχόμενη από την Τουρκία, ανατράπηκε κοντά στην Λέσβο. Είκοσι οκτώ άνθρωποι - ανάμεσα τους γυναίκες και παιδιά – πνίγηκαν στο τραγικό αυτό ναυάγιο. Στις 6 Σεπτεμβρίου 2012, σε ένα ακόμη ναυάγιο, εξήντα τρεις πρόσφυγες – οι μισοί εκ των οποίων ήταν παιδιά – έχασαν τη ζωή τους ανοιχτά της Σμύρνης.

Οι πρόσφυγες που αναζητούν στην Ευρώπη προστασία, έρχονται εδώ ελπίζοντας να βρουν μια ζωή με αξιοπρέπεια και ασφάλεια. Το γεγονός της βράβευσης της Ευρώπης το 2012 με το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη μοιάζει περισσότερο με φάρσα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθετεί και εφαρμόζει πρακτικές αποτροπής ενώ κρατά τα μάτια κλειστά όταν πρόκειται για τα καθημερινά ναυάγια στα θαλάσσια σύνορα της. Επιπλέον, εστιάζει ενεργά στην επιβολή πολιτικών που αυξάνουν τον κίνδυνο θανάτου των μεταναστών στη θάλασσα με το σφράγισμα των συνόρων και τα ολοένα και σκληρότερα μέτρα αποτροπής που λαμβάνει, διαδραματίζοντας έτσι καθοριστικό ρόλο σε αυτό το «παιχνίδι» της ζωής και του θανάτου.

Η Ελλάδα πλήττεται σήμερα από μια βαθιά οικονομική κρίση ενώ παράλληλα με την ευρεία διασπορά σοκαριστικών νεο-φασιστικών ιδεών και λόγου στον κορμό της κοινωνίας και την αύξηση των βάνουσων ρατσιστικών επιθέσεων, η Κυβέρνηση υλοποιεί μία από τις πιο σκληρές μεταναστευτικές πολιτικές των τελευταίων ετών. Το κυρίαρχο δόγμα είναι η αποτροπή: μαζικές συλλήψεις και κράτηση των μεταναστών σε τεράστια κέντρα κράτησης κάτω από απάνθρωπες συνθήκες, μακρόχρονη κράτηση που φθάνει στους 18 μήνες για τους αιτούντες άσυλο και τους μετανάστες χωρίς χαρτιά, συνεχή αύξηση των απελάσεων, επαναπροωθήσεις στα σύνορα της και «εκούσιες επιστροφές», μη πρόσβαση στις διαδικασίες ασύλου και εν γένει σε διαδικασίες νομιμοποίησης, ελλειπής προστασία και κοινωνική πρόνοια για ευπαθείς ομάδες όπως για τα ασυνόδευτα παιδιά είναι μερικές μόνο από τις πιο ανησυχητικές επιπτώσεις της πολιτικής αυτής. Παράλληλα, καθημερινά οι αρχές εφαρμόζουν πρακτικές «άτυπης» αποτροπής στα θαλάσσια σύνορα, ωθώντας πίσω στις τουρκικές ακτές, φουσκωτά γεμάτα μετανάστες και πρόσφυγες. Οι αρχές απλώς αναφέρονται δημοσίως στο γεγονός αυτό ως μια πράξη «αποτροπής». Οι ενέργειες αυτές πραγματοποιούνται σε συνεργασία με το στρατό, την ακτοφυλακή και την Frontex. Αυξάνουν εν γνώσει τους τον κίνδυνο των ναυτικών ναυαγίων για τα μικρά σκάφη που ταξιδεύουν στο σκοτάδι μεταφέροντας απελπισμένους και ταλαιπωρημένους ανθρώπους, ανάμεσα τους παιδιά, εγκυμονούσες γυναίκες που συχνά έχουν αφήσει πίσω τους τον πόλεμο για να πάρουν αυτό τον επικίνδυνο δρόμο.

Από την άλλη πλευρά του Αιγαίου, στην Τουρκία, με την αύξηση του αριθμού των προσφύγων που φθάνουν εκεί από τη Συρία και άλλες χώρες, οι ελλείψεις του τουρκικού συστήματος ασύλου γίνονται ακόμη πιο εμφανείς. Στις ελλείψεις αυτές

περιλαμβάνονται : η πολιτική της διατήρησης της ρήτρας του «γεωγραφικού περιορισμού» στην Σύμβαση της Γενεύης του 1951 που εξαιρεί τους μη ευρωπαϊούς πρόσφυγες από την εξεύρεση μίας βιώσιμης λύσης στην Τουρκία., η δυσκολία πρόσβασης στο άσυλο κατά την κράτηση, η προτιμώμενη από τη δυνατότητα πρόσβασης σε διαδικασίες άσυλου, επίσημη πρακτική που ωθεί τους εν δυνάμει πρόσφυγες εκτός της χώρας, οι "εθελοντικές επιστροφές" και απελάσεις. Ταυτόχρονα, η περίοδος αναμονής για τους αιτούντες άσυλο γίνεται ολοένα και πιο μακρόχρονη χωρίς να έχουν εν τω μεταξύ καμία ουσιαστική υποστήριξη ενώ για την καταγραφή στην Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες χρειάζονται ακόμη και τρία χρόνια. Η έλλειψη κοινά αποδεκτών πρακτικών και όλα τα παραπάνω συμβάλλουν στο να γίνονται οι πρόσφυγες και μετανάστες χωρίς χαρτιά ακόμη πιο ευάλωτοι και να εξαναγκάζονται να συνεχίζουν το ταξίδι τους προς την Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη παλεύοντας με τα ισχυρά ρεύματα του ποταμού Έβρου ή τα ψηλά κύματα του Αιγαίου.

Η τραγωδία των εκατοντάδων ανθρώπων που έχουν χάσει τη ζωή τους στα ελληνοτουρκικά σύνορα, είναι το πρώτο από τα άμεσα αποτελέσματα της στρατικοποίησης των συνόρων και της ιδέας για μια «Ευρώπη Φρούριο», που θα προστατεύει εμάς τους υπόλοιπους από τους «εισβολείς» μετανάστες και πρόσφυγες.

Εμείς, ως ακτιβιστές από την Ελλάδα και την Τουρκία και μέλη της συλλογικότητας "ΚΑΥΙΚΙ" - μιας συλλογικότητας που εστιάζει στην ανταλλαγή ενημέρωσης σχετικά με θέματα της μετανάστευσης καθώς και στην υποστήριξη προσφύγων και μεταναστών- είμαστε συντετριμμένοι από τον θάνατο τόσων ανθρώπων τους τελευταίους μήνες στα τραγικά ναυάγια του Αιγαίου.

Καλούμε την ΕΕ, τις Κυβερνήσεις των Ευρωπαϊκών Χωρών και της Τουρκίας αλλά και την ευρύτερη κοινωνία των πολιτών να βάλουμε ένα τέλος στον αγώνα κατά της μετανάστευσης και να οικοδομήσουμε έναν τόπο δικαιωμάτων που θα είναι ασφαλής για τους ανθρώπους που αναζητούν καταφύγιο. Η θλίψη από μόνη της δεν είναι αρκετή, πρέπει να συνεχίσουμε να ενεργούμε και να μαχόμαστε. Τα δικαιώματα του ασθενέστερου υπάρχουν όχι μόνο στα νομικά κείμενα και την θεωρία αλλά θα πρέπει να γίνουν πράξη σε ένα καθημερινό αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο. Εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για αυτά τα δικαιώματα και ζητάμε από όλους να συμμετάσχουν.

KAYIKI
<http://www.kayiki.org>

Πληροφορίες για την συλλογικότητα ΚΑΥΙΚΙ

Τον Αύγουστο του 2008, ακαδημαϊκοί, ακτιβιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και καλλιτέχνες από την Τουρκία, την Ελλάδα, την Αυστρία και τη Γερμανία, πραγματοποίησαν μία σειρά συναντήσεων στη Χίο και το Δικελλί. Η συλλογικότητα που δημιουργήθηκε ονομάστηκε "Kayiki".

Το κύριο θέμα των συναντήσεων αυτών ήταν να αναζητήσει τρόπους για να βελτιώσουν τις συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων που προσπαθούν να φτάσουν

στην Ελλάδα μέσω του Αιγαίου Πελάγους σχεδόν κάθε μέρα και να υψώσουν τη φωνή τους για τους θανάτους των προσφύγων κατά τη διάρκεια του «ταξιδιού της ελπίδας».

Ως αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, η συλλογικότητα kayiki ανέπτυξε πρωτοβουλίες για την καλύτερη συνεργασία των ΜΚΟ και των δύο χωρών, ώστε να είναι δυνατή η παρακολούθηση και καταγραφή των παραβιάσεων των δικαιωμάτων των προσφύγων και να προχωρήσει σε δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης. Ταινίες μικρού μήκους. Κάρτες και ραδιοφωνικά σποτ είναι διαθέσιμα στην Ελλάδα και την Τουρκία αρχικά αλλά και σε όλη την Μεσόγειο και άλλες χώρες.

Piril Erçoban 0090 549 483 54 22 (Τουρκία)

Έφη Λατσούδη 0030 6976234668 (Ελλάδα)